

APRÍL 2025
04 (246)

Svetlo Máriino

PRINÁŠAŤ JEŽIŠA – SVETLO MÁRIINO

Posolstvo Panny Márie, Kráľovnej pokoja,

25. marca 2025

„*D*rahé deti! V tomto milostivom čase, keď ste pozvaní k obráteniu, povzbudzujem vás, deti moje, obetujte mi vaše modlitby, utrpenia a slzy za obrátenie srdc, ktoré sú ďaleko od srdca môjho Syna Ježiša. Modlite sa so mnou, deti moje, pretože bez Boha nemáte budúcnosť ani večný život. Milujem vás, ale bez vás vám nemôžem pomôcť. Preto povedzte Bohu áno. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

(s cirkevným schválením)

Prvá sobota v mesiaci – deň, keď sa duchovne spájame: modlíme sa ruženec, rozjímame nad Božím slovom, slávime sv. omšu, adorujeme pred Sviatosťou Oltárnou, rozjímame nad témami v časopise Svetlo Máriino.

Naše spoločné modlitbové stretnutie sa uskutoční v sobotu 05.04.2025. Tento mesiac sa modlime za obrátenie tých, ktorí su ďaleko od Ježiša.

V TOMTO ČÍSLE NÁJDETE:

OBETUJTE MI VAŠE MODLITBY,
UTRPENIA A SLZY **4**

Páter Ljubo Kurtovič

OBETOVANÉ UTRPENIA **6**

Terézia Gažiová

MODLITE SA SO MNOU **8**

Posolstvá na tému

SLÁVIŤ A CHVÁLIŤ BOHA **9**

Páter Slavko Barbarič

ĎAKUJEM ZA TVOJE ÁNO **12**

Svedectvo

FOTOGALÉRIA **14**

INTERNETOVÝ ČASOPIS

 **Svetlo
Máriino**

JE MESAČNÝ DUCHOVNÝ IMPULZ
PRE MODLITBOVÉ SKUPINY A JEDNOTLIVCOV
SPOJENÝCH SO SPOLOČENSTVOM SVETLO MÁRIINO

*Vychádza pred prvou sobotou
v mesiaci. Šírenie tohto časopisu*

*bez úprav /vcelku/ je vítané
a povolené. Pri kopírovaní
jednotlivých častí a ich použití
v inom kontexte si redakcia
časopisu vyhradzuje právo
na vyjadrenie súhlasu.*

*V zhode s dekrétom pápeža
Urbana VIII. a vyhlásením
II. Vatikánskeho koncilu autor
vyhlasuje, že nechce predbiehať
vyjadrenia Cirkvi, ktorej sa celkom
podriaďuje. Slová zjavenia,
posolstvá, zázraky a všetko ostatné
majú v tomto časopise hodnotu len
ľudského svedectva.*

Prihlásenie k odberu časopisu:

www.svetlomariino.sk

E-mail: gospa3@gmail.com

OBETUJTE MI VAŠE MODLITBY, UTRPENIA A SLZY

Sme uprostred pôstneho obdobia, na ceste k Velkej noci. V tomto pôstnom čase zaznieva pozvanie k obráteniu a zmene životného smeru, ktoré sa nás snaží priblížiť k Bohu. Je veľa Máriiných pozvaní a posolstiev, ktorými nás pozýva k obráteniu. Pôstne obdobie, v ktorom sa nachádzame, je obdobím cirkevného roka, ktoré nám umožňuje rásť vo viere. Kým Vianoce, Velkú noc a Turíce slávime, pôstne obdobie žijeme. Pôstne obdobie je známe zriekanim. Zriekanie je askéza a je to druh spoznania alebo oslobodenia, respektíve cvičenia a trénovania našej vôle s cieľom priviesť svoj život k poriadku a pokoju.

PÁTER LJUBO
KURTOVIČ, OFM

Pôstne obdobie z nás chce urobiť pánov svojich pudov a starostí. Panna Mária nás v tomto posolstve pozýva, aby sme nemysleli len sami na seba, ale aj na druhých ľudí a zvlášť tých, ktorí sú ďaleko od Ježiša. Aj pápež František nám na generálnej audiencii 16. decembra 2020 povedal: „Kto sa modlí, nijako neponecháva svet za svojím chrbtom. Ak modlitba neobsahuje radosti i bolesti, nádeje a úzkosti ľudstva, stáva sa akousi „ozdobnou“ činnosťou, postojom povrchným, teatrálnym, postojom čisto do vnútra“. Panna Mária, ktorá je plná milosti a celá obrátená k svojmu Synovi Ježišovi, potrebuje naše

modlitby, utrpenia a slzy, ktoré obetuje Pánovi, aby svojou milosťou konal zázračné diela v nás i v druhých. Naša modlitba by mala Bohu umožniť vziať si nás, požehnať a potom lámať a dávať, aby uspokojil hlad v ľudských srdciach. Každý kresťan je pozvaný, aby sa v Božích rukách stal chlebom, ktorý sa láme a rozdáva. My sami nemôžeme meniť a obracať druhých ľudí. To môže iba Boh. Ale môžeme vplývať na druhých, ale nie tak, že im hovoríme, že sa musia obrátiť, ale svojím príkladom života. Náš život a naše prežívanie viery má obrovskú silu a vplyv na druhých. Sv. Faustína vo svojom Denníčku zapísala: „Raz ma prosila istá osoba o modlitbu. Keď som sa stretla s Pánom, povedala som mu: ‚Ježišu, milujem zvlášť tie duše, ktoré ty

miluješ.‘ Ježiš mi odpovedal týmito slovami: ‚A ja udeľujem zvlášťne milosti tým dušiam, za ktoré sa u mňa prihováraš“ (Dn 599). Modlitba príhovoru a modlitba za druhých má pred Bohom veľkú moc. Všetci sme súčasťou jedného tela, ako nás to učí Cirkev. Sv. Faustína sa verne prihovárala za duše a svoje pôsty a utrpenia obetovala za stratené duše. Modliť sa za druhých môžeme len vtedy, ak sme ochotní zomrieť sami sebe, aby sme rástli v láske k druhým. Modlitba za druhých nás očisťuje od sebeckta, obmedzenosti a tvrdosti srdca, a tak dovoľujeme Bohu, aby konal svoje zázračné diela v našich životoch a životoch našich blížnych. Modlitba Panna Mária, ďakujeme

ti, že si s nami a že sa za nás prihováraš pred svojím Synom Ježišom. Ty si bola zjednotená a vytrvalá v modlitbe s prvotnou Cirkvou a očakávali ste Ježišov prísľub, Svätého Ducha. Tvoje materinské, bezhriešne srdce nás neprestáva milovať a prihovárať sa za nás, tvoje deti. Vypros aj nám milosť vytrvalosti, otvorenosti srdca pre Pána, ktorého si bola a ostala pokornou služobnicou. Prosíme ťa, obetuj naše modlitby, utrpenia, zriekania a slzy za všetkých, ktorí sa vzdialili od Boha, v ktorom jedinom je zmysel a plnosť života. Nech sa naše srdcia očistia modlitbou a naplnia láskou k druhým, aby sme boli trpezliví a vytrvalí v modlitbe. Amen.

Obetované utrpenia

TERÉZIA
GAŽIOVÁ

Mária nás pozýva k spolupráci. V každom jej slove cítime materinskú lásku a starostlivosť o všetky jej deti. Predstavme si matku, ktorá rovnako miluje všetky svoje deti, rovnako sa o ne stará a aj napriek tomu sa niektoré z nich vzdiali od Ježiša. Pozornosť matky je vtedy najviac sústredená na to dieťa, ktoré je

Mama prosí ostatné deti, ktoré sú na dobrej ceste, aby pomáhali súrodencovi, ktorý padol do hriechu. Každý človek na zemi je Máriiným dieťaťom. Matka chce, aby boli všetci zachránení. Jej materinské srdce krváca, keď nás, svoje deti, vidí v hriechoch a ďaleko od Ježiša.

Ukazuje nám Ježišovu cestu a východisko, ako dostať do neba tých, čo padli – obetovať sa za nich.

Ježiš povedal: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov“ (Jn 15,13). Každý z nás trpí. Utrpenie je tajomstvo. Niekedy je bolestivé, neznesiteľné a bez viery v Boha privádza do zúfalstva. Viera nám pomáha v bolesti. Prežívaná a Bohu obetovaná bolesť zachraňuje, prináša pokoj. Mária nám vo svojich posolstvách hovorí o

utrpení: „Ja som svoju bolesť zakrývala láskou, ale vy, deti moje, máte mnoho otázok. Nechápate bolesť. Nechápate, že skrze Božiu lásku musíte prijať bolesť a znášať ju. Každá ľudská bytosť ju v menšej alebo väčšej miere zakúsi. Ale s pokojom v duši a v stave milosti existuje nádej. (...) Apoštoli mojej lásky, vy, ktorí trpíte, vedzte, že sa vaše bolesti stanú svetlom a

slávou. Deti moje, kým znášate bolesť, kým trpíte, nebo vchádza do vás a všetkým okolo seba dávate kúsok neba a veľa nádeje“ (2.9.2017).

Obetovať utrpenie neznamena pretvarovať sa, že nás to nebolí. Mária nás učí ukrývať utrpenie v láske. Ale keď trpíme, povedzme jej: „Matka, je to veľmi ťažké, bolí ma to, ale ja ti to odovzdávam, aby sa uskutočnili tvoje úmysly“.

Pred niekoľkými rokmi nás počas pôstneho obdobia pozvala modliť sa za ťažko chorých, aby mohli prijať svoje utrpenie a darovať ho Bohu za spásu duší. A tiež, aby sme sa pod krížom modlili na kolenách slávnostné tajomstvá ruženca. Takto je náš pohľad upriamený na večnosť.

Obeta nemusí byť len veľké utrpenie. Môže to byť aj malé, každodenné sebazaprenie, ticho znášaná nepríjemnosť, odpustenie, trpezlivosť v skúškach,

konanie dobra bez očakávania odmeny. Každá obeta má hodnotu, keď je spojená s láskou a zachraňuje duše.

Mária nás potrebuje teraz tam, kde práve sme a takí, akí sme. Opakuje nám, že je s nami v živote, v bolesti, v utrpení i v láske. Pomáha nám povedať Bohu áno, teda rozhodnúť sa v každej chvíli pre lásku, nech by sa dialo čokoľvek. Iba láska má moc priviesť nás do večného života.

M o d l i t b a .
Mária, ďakujeme ti za tvoje

vedenie. Pomáhaj nám, aby sme dokázali s tebou lepšie spolupracovať. S vďačnosťou ti obetujeme naše slzy, modlitby, utrpenia za tých, ktorí sú ďaleko od Ježiša. S tebou opakujeme Bohu svoje áno. Amen.

Modlite sa so mnou

- ◇ „Modlite sa so mnou za nový život pre vás všetkých.“ 25.5.2020
- ◇ „Pozývam vás, aby ste boli so mnou v modlitbe v tomto milostivom čase, keď tma bojuje proti svetlu.“ 25.3.2018
- ◇ „Drahé deti! Modlite sa so mnou za pokoj, pretože satan si želá vojnu a nenávisť v srdciach a národoch.“ 25.1.2023
- ◇ „Drahé deti! V tomto milostivom čase sa so mnou modlite, aby vo vás a okolo vás zvíťazilo dobro.“ 25.3.2024

Sláviť a chváliť BOHA

Páter SLAVKO
BARBARIČ

Len čo odpustením vytvoríme spoločenstvo, nasleduje nový krok v živote jednotlivca, rodiny a komunity, a potom aj celého sveta a to oslava Otca, ktorý je na nebesiach. Keď ľudia uvidia dobré skutky, vtedy bude z ľudského srdca vyvieriť sláva a chvála, uznanie a každé požehnanie. Dobré skutky, odpustenie, láska, ktorá sa skrze neho obetuje a tiež nové spoločenstvo sú nutným zdrojom radosti a pokoja, oslavy, chvály a zvelebovania Boha Otca v Ježišovi Kristovi skrze Ducha Svätého.

Sv. Pavol žiadal o neustále požehnanie a chválu Boha. V liste Kolosanom inšpiratívne píše:

Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolaní v jednom tele. A buďte vďační! Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte a pod vplyvom milosti

spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi. (Kol 3, 12-17)

Na základe tejto žiadosti určite môžeme preskúmať svoju modlitbu a zmeniť dôvod modlitby, ak nie je správny. Totiž, veľmi ľahko sa nám stane, že modlitba je len časom, v ktorom vybranými formulkami prosíme Boha o svoje potreby. Mnohí kresťania nepoznajú iné modlitby okrem prosieb, v ktorých niečo žiadajú. Ak budú modlitby vyslyšané, sú spokojní, ale mnohí, napriek tomu, že sú ich modlitby vyslyšané, zanechávajú tento typ modlitby.

Slávenie svätej omše a pokračovanie slávenia v každodennom živote za druhých a s druhými nás zaväzuje neustále ďakovať Bohu za všetky dobrodenia,

všetky milosti, ale aj všetky kríže a ťažkosti, pretože vďaka viere vieme, že keď oslavujeme Boha a milujeme ho, všetko sa obráti na dobro. Vzdávať vďaku, sláviť a chváliť sú prejavmi nášho postoja voči Bohu a najhlbšími prejavmi viery a lásky, pretože kto miluje Boha a kto v Boha verí, bude vždy vedieť a nikdy nezabudne, že všetko, čo má a čím je, prichádza od Boha. Všetko dobro, všetko krásne, všetko vznešené, všetky dary, všetko je od neho a jeho lásky. Inými slovami, aby sme mohli pokračovať v slávení, vzdávaní vďaky a chvály, musíme sa zriecť pyšného postoja snažiť sa byť ako Boh a namiesto toho vedome a s vďakou prijímali všetko, čo nám Boh dáva.

Mária, Kráľovná pokoja, nás vo svojich posolstvách povzbudzuje k vďačnosti, pretože aj ona sama ďakuje. Každé posolstvo sa končí poďakovaním: „ďakujem vám, že ste prijali moje

pozvanie.“ V posolstve z 3. októbra 1985 nám hovorí:

„Drahé deti! Chcem vám povedať, aby ste ďakovali Bohu za všetky milosti, ktoré vám Boh dal. Ďakujte Pánovi za všetky plody a oslavujte ho! Drahé deti, naučte sa ďakovať za malé veci, potom budete môcť ďakovať aj za veľké. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Veriaci budú schopní sláviť, chváliť a ďakovať, keď začnú vždy a všade rozpoznať Boha a podľa ich chvály a oslavy Boha, svet spozná Boha a bude ho milovať.

NA ČELO, ÚSTA A SRDCE

Na omši sme zakúsili, že Boh k nám hovorí. Kým sme čítali a počúvali Božie slovo zo Starého a Nového zákona, z Evanjelia, uvedomovali sme si, že je to Božie slovo zvestované skrze proroka,

apoštola a evanjelistu. Pred samotným evanjeliom sme urobili znak kríža na čelo, pery a hrud'. To je náš prísľub, že budeme o Božom slove rozmýšľať, rozprávať a zachovávať ho v srdci ako sa chráni každá drahocennosť. Z toho vyplýva aj naša úloha v každodennom živote: neustále uvažovať, rozpoznávať Boží hlas vo všetkom, čo sa deje a porovnávať ho s tým, čo sme počuli o skúsenostiach svätopiscov, a potom svojimi ústami vydávať svedectvo, hovoriť ľuďom o Bohu. Nie je to úloha len pre kňazov alebo zasvätené osoby, ale je to najprirodzenejšia úloha každého kresťana, ktorý bol na omši. A vedieť rozpoznávať Božiu reč, prenášať ju do svojho života a tlmočiť ju iným, znamená hovoriť v Božom mene. A to je prorocká úloha, prorocké poslanie. Takto sa správať v každodennom živote znamená premieňať každú životnú atmosféru, či už vo

vlastnom živote, živote komunity, rodiny alebo celého sveta, na atmosféru, v ktorej Boh prehovára, a my rozumieme jeho slovu a sprostredkujeme ho druhým. Takto sa uskutočňuje prorocká úloha Božieho ľudu na jeho ceste dejinami.

Ako sv. Lukáš hovorí o Márii, že zachovávala slová vo svojom srdci, premýšľala o nich, porovnávala ich s udalosťami, ktoré sa stali ako predobraz novozákonných udalostí, tak sa každý veriaci stane podobným Márii. Stane sa tým, kto prijíma Božie slovo, dá mu priestor vo svojich myšlienkach, daruje mu svoje pery a najmä svoje srdce, ako nový posvätený priestor, v ktorom sa Božie slovo stane človekom v živote každého jednotlivca.

Život je však ťažký. Človek je zvnútra i zvonka vystavený nebezpečenstvám a pokušeniam. Oni ho môžu a chcú odvrátiť od bezpečnej

cesty k Bohu. Preto sú často ľudské myšlienky vzdialené od tých Božích. Jeho pery vyslovujú slová, ktoré nenasledujú Božie slovo, a srdce sa ľahko zatvorí a stane sa priestorom, v ktorom Božie slovo nemôže žiť a to vedie k duchovnej slepote. Človek sa stane nemým a hluchým pre to božské okolo neho a v ňom.

Všímať si tieto nebezpečenstvá a odolávať im je svätou povinnosťou každého kresťana. Kým žijeme vo svete, vystavení sme všetkému, čo je svetské, ale v spolupráci s Božou milosťou sa všetko – dokonca aj hriech – obráti na dobro a rozpoznáme Boha, ktorý hovorí. Táto spolupráca si vyžaduje modlitbu aj pôst. Utrpenie je často Božou rečou bez slov, ktorá človeku otvára oči, srdce a dušu a človek rozpozná Boží hlas a prijme ho.

ĎAKUJEM ZA TVOJE ÁNO

Do Medžugoria som pricestovala na ročnú skúsenosť do komunity Svetlo Máriino.

V jeden večer som pri adorácii v kostole svätého Jakuba pocítila silnú túžbu začať 5 dňový pôst. Aj predtým som sa často postila a piatkový pôst bol súčasťou môjho týždňa už dlhší čas, ale toto bolo iné. Bolo to iné v tom, že som sa nechcela postiť za svoje potreby, ale mala som veľkú túžbu odovzdať tento pôst Panne Márii ako darček a poďakovanie za veľkú milosť, že môžem byť na tomto mieste a žiť v komunite. Chcela som sa postiť za to, aby sa naplnili Máriine plány s komunitou a za ochranu a dary Ducha Svätého pre všetkých členov. V srdci som cítila veľkú radosť a vďačnosť.

Po pár dňoch rozlišovania a modlitieb som začala pôst v pondelok. Spolu s pôstom som Panne Márii sľúbila, že budem chodiť každý deň na Podbrdo. Počas celých 5 dní pôstu som dostávala veľké milosti a nepocítovala som žiadne ťažkosti a to som vysadila aj kávu, ktorú pijem 2x denne. Cítila som veľkú vnútornú silu. Veľa som adorovala pred Sviatosťou oltárnou, modlila sa, čítala Sväté písmo a prijímala Ježiša každý deň. Na začiatku pôstu som sa vyspovedala a poprosila kňaza o požehnanie.

V piatok, posledný deň pôstu, veľmi pršalo. Voda sa liala z kopcov a ja som po zostupe z Križevca uvažovala, či mám ísť ešte aj na Podbrdo, alebo rovno domov. Bola som premočená, čas už tiež pokročil a stále veľmi pršalo. Nakoniec som sa rozhodla ísť. Keď som prišla k Podbrdu, videla som ako sa voda z kopca leje ako potok, no po chvíľke zaváhania som sa opäť rozhodla pokračovať.

Keď som prišla k prvému tajomstvu radostného ruženca, cítila som veľkú radosť a nemohla som sa dočkať, keď budem na mieste zjavenia. Nikoho som po ceste hore nestretla a tešila som sa, že tam budem s Pannou Máriou sama. Keď som prichádzala k miestu zjavenia, už z diaľky som videla, že tam stojí nejaká žena. Bola blízko pri soche a modlila sa nahlas. Cítila som rozčarovanie, bola som sklamaná, smutná a trochu mrzutá, že tam nebudem sama. Keď som sa k žene priblížila, cítila som, že sa chce rozprávať, pozerala sa na mňa. Tak som sklopila zrak, lebo som nechcela s nikým hovoriť. No ona ma oslovila a začala sa pýtať či na tom mieste okrem tejto sochy ešte niečo je, ako sa dostane naspäť, či je aj iná cesta.... a tak ďalej. Odpovedala som jej, ale snažila som sa rozhovor rýchlo ukončiť, lebo som sa chcela iba modliť a nie sa s niekým rozprávať. Ale ona sa pýtala ďalej: „Vraciaš sa späť do dediny?“ Odpovedala som, že áno a ona ma požiadala, či môže ísť so mnou, lebo sa jej nechce ísť samej. To už som v myšlienkach bola aj trochu nahnevaná a hovorila som si, že môj výstup vôbec nie je ako som si to predstavovala....len ja a

Panna Mária. No aj napriek všetkým týmto pocitom a myšlienkam som súhlasila, ale poprosila som ju, nech mi dá chvíľu, aby som sa pomodlila.

Tak som si kľakla a chcela som sa začať modliť, ale nemohla som vysloviť ani jedno slovo. Nechápala som to. Iba som sa pozerala na sochu a nemohla som nič povedať. V tom som v srdci počula: „Jeden skutok lásky k blížnemu je viac ako veľa slov a modlitieb.“ Pochopila som, odovzdané som sa postavila a spolu so ženou, ktorá na mňa čakala som odišla. Cestou sme sa rozprávali, povedala mi, že je v Medžugorí prvýkrát. Bol to veľmi príjemný rozhovor a cesta z kopca ubehla rýchlo. Na konci mi poďakovala, bola veľmi šťastná, že výstup aj zostup zvládla a povedala mi, že predtým ako som prišla sa pri soche Panny Márie modlila za to, aby jej niekoho poslala, lebo nechcela ísť sama dole a v tom som prišla ja. Vymenili sme si telefónne čísla a po príchode domov som si našla od nej správu: „Ďakujem ti za tvoje áno a skúsenosť Medžugoria. Tvoja prítomnosť na kopci Podbrdo mi dala odpoveď, pre ktorú som si sem prišla a to, že nikdy nebudem sama a že Panna Mária vždy vypočuje moje modlitby. Ďakujem ti, priateľka moja.“

Panna Mária, ja ti chcem poďakovať, že si pôstom pripravila moje srdce na prijatie a pochopenie, že skutky lásky k blížnemu a služba sú veľmi dôležité na ceste obrátenia, duchovného rastu a uzdravenia srdca.

MEDZINÁRODNÉ DUCHOVNÉ OBNOVY MEDŽUGORIE 2025

„Pôjdeme do domu Pánovho“
(Ž 122,1)

30. júna – 4. júla 2025

28. MEDZINÁRODNÁ
DUCHOVNÁ OBNOVA
PRE KŇAZOV

4. – 8. augusta 2025

36. MLADIFEST –
MEDZINÁRODNÝ
MODLITBOVÝ
FESTIVAL MLADÝCH

*Viac informácií nájdete
na našej stránke:
www.svetlomariino.sk*

NEPRETRŽITÁ MODLITBA RUŽENCA A PÔSTU ZA POKOJ

Začala sa 1. októbra 2014.

*Vďaka Pánovi a mnohým, ktorí
odpovedali pokračuje dodnes. Keď sa
modlíme a postíme za uskutočnenie*

*Máriiných plánov pokoja a jej úmysly,
Boh pôsobí skrze Pannu Máriu
tam, kde je to najpotrebnejšie,
spôsobom akým je to najlepšie.*

Pridajte sa k nám:

www.mir.com.hr

*Ďakujem vám,
že ste prijali
moje pozvanie!*

SVETLO MÁRIINO - internetový časopis. Mesačný duchovný impulz pre modlitbové skupiny
a jednotlivcov spojených so spoločenstvom Svetlo Máriino. Ak máte záujem finančne podporiť činnosť spoločenstva Svetlo Máriino, môžete
prispieť na účet: Názov účtu: SVETLO MÁRIINO, n. o. Banka: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank), Číslo účtu: 5058517603/0900
IBAN: SK5409000000005058517603 BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304 Pán Boh zaplatí!